

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1988

Vyhlášené: 15.04.1988

Časová verzia predpisu účinná od: 15.04.1988

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

41

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

zo 7. marca 1988

**o Zmluve medzi vládou Československej socialistickej republiky a
vládou Čínskej ľudovej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a
zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu**

Dňa 11. júna 1987 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Čínskej ľudovej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ju ratifikoval. Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 28 dňom 23. decembra 1987.

České znenie zmluvy sa vyhlasuje súčasne.)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

ZMLUVA medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Čínskej ľudovej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu

Vláda Československej socialistickej republiky a vláda Čínskej ľudovej republiky, prajúc si uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu,

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu vyberané v prospech zmluvného štátu, jeho správnych útvarov alebo miestnych orgánov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu sa považujú dane vyberané z celkového príjmu alebo z častí príjmu včítane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku a daní z prírastku hodnoty.
3. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú:
 - a) v Československej socialistickej republike:
 - (i) dane zo zisku;
 - (ii) daň zo mzdy;
 - (iii) daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti;
 - (iv) poľnohospodárska daň;
 - (v) daň z príjmov obyvateľstva; a
 - (vi) domová daň

(ďalej nazývané „československá daň“);
 - b) v Čínskej ľudovej republike:
 - (i) daň z príjmov fyzických osôb;
 - (ii) daň z príjmov spoločných čínskych a zahraničných podnikov (joint ventures);
 - (iii) daň z príjmov zahraničných spoločností; a
 - (iv) miestna daň z príjmu

(ďalej nazývané „čínska daň“).
4. Táto Zmluva sa vzťahuje aj na dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré budú ukladané po podpise tejto Zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia významné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Podľa tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:
 - a) výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku;
 - b) výraz „Čína“ označuje Čínsku ľudovú republiku;

- c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Československo alebo Čínu;
 - d) výraz „daň“ označuje podľa prípadu čínsku alebo československú daň;
 - e) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;
 - f) výraz „spoločnosť“ označuje každé právnickú osobu alebo organizačnú jednotku považované na účely zdanenia za právnickú osobu;
 - g) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu alebo podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;
 - h) výraz „štátni príslušníci“ označuje všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi jedného zmluvného štátu, a všetky právnické osoby založené alebo zriadené podľa práva tohto štátu, takisto všetky organizácie bez právnej subjektivity považované na účely zdanenia za právnické osoby založené alebo zriadené podľa práva tohto zmluvného štátu;
 - i) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, ktoré je prevádzkované podnikom, ktorého sídlo ústredia (t.j. skutočného vedenia) je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, pokiaľ loď alebo lietadlo nie sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;
 - j) výraz „príslušný úrad“ označuje:
 - (i) v prípade Československa, ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu;
 - (ii) v prípade Číny, Ministerstvo financií Čínskej ľudovej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.
2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu prislúcha podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Daňový domicil

1. Výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje podľa tejto Zmluvy každú osobu, ktorá je podľa práva tohto zmluvného štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho bytu, sídla ústredia (t.j. skutočného vedenia) alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria.
2. Ak fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, bude jej postavenie určené v súlade s týmito pravidlami:
 - a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov);
 - b) ak sa nemôže určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava;
 - c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo v žiadnom z nich, vynosia sa príslušné úrady zmluvných štátov upraviť otázku vzájomnou dohodou.
3. Ak iná osoba než fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo jeho ústredia (t.j. skutočného vedenia).

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Výraz „stála prevádzkareň“ označuje podľa tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkárňa“ zahŕňa zvlášť:
 - a) miesto vedenia;
 - b) závod;
 - c) kanceláriu;
 - d) továrňu;
 - e) dielňu;
 - f) baňu, miesto ťažby ropy alebo plynu, lom alebo každé iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.
3. Výraz „stála prevádzkárňa“ takisto zahŕňa:
 - a) stavenisko, stavbu, montáž alebo inštaláciu zariadení alebo dozor nad nimi, pokiaľ toto stavenisko, montáž alebo inštalácia zariadení alebo dozor nad nimi trvajú dlhšie ako 6 mesiacov;
 - b) poradenské služby poskytované zamestnancami alebo inými pracovníkmi podniku jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, za predpokladu, že tieto činnosti trvajú pri jednej alebo viacerých spojených akciách súvislú dobu alebo niekoľko období presahujúcich celkovo 6 mesiacov v akomkoľvek období 12 mesiacov.
4. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 až 3 výraz „stála prevádzkárňa“ nebude zahŕňať:
 - a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodanie tovaru patriaceho podniku;
 - b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
 - c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;
 - d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
 - e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom vykonávania iných činností pre podnik, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter;
 - f) montážne služby vykonávané podnikom jedného zmluvného štátu v súvislosti s predajom strojov alebo zariadení z tohto zmluvného štátu do druhého zmluvného štátu.
5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte na účet podniku druhého zmluvného štátu, iná než nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 6, sa považuje za stálu prevádzkárňu v skôr spomenutom štáte, ak je v tomto štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ činnosť tejto osoby nie je obmedzená na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, pokiaľ by sa uskutočňovali v trvalom zariadení, nezakladali by existenciu stálej prevádzkárne podľa ustanovenia tohto odseku.
6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkárňu v niektorom zmluvnom štáte len preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti. Ak však činnosť tohto zástupcu je úplne alebo z prevažnej časti venovaná záujmom podniku, nebude tento zástupca považovaný za nezávislého podľa tohto odseku.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo nie), neurobí sama o sebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkárňu druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku umiestneného v druhom zmluvnom štáte (včítane príjmov z poľnohospodárskych a lesných podnikov) môžu byť zdanené v tomto druhom zmluvnom štáte.
2.
 - a) Výraz „nehnuteľný majetok" s výhradou ustanovení pododsekov b) a c) sa definuje v zhode s právom zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený;
 - b) výraz „nehnuteľný majetok" zahŕňa v každom prípade príslušenstvom nehnuteľného majetku, mŕtvy a živý inventár poľnohospodárskych a lesných podnikov a práva, pre ktoré platia predpisy všeobecného práva vzťahujúce sa na nehnuteľný majetok, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťaženie alebo za privolenie na ťaženie nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov;
 - c) lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenie odseku 1 platí pre príjmy z priameho užívania, prenájmu alebo každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 platia rovnako pre príjmy z nehnuteľného majetku podniku a pre príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislého povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podnikov jedného zmluvného štátu sa zdania len v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaňovať v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítavať tejto stálej prevádzkárni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárne zisky, ktoré by bola mohla docieľiť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a bola úplne nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri určovaní ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítavať náklady, ktoré sa vynaložili na činnosť tejto stálej prevádzkárne, včítane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či vznikli v štáte, v ktorom je stála prevádzkárňa umiestnená, alebo inde. Nepovolí sa však odpočítavať sumy, ktoré zaplatila (inak než ako náhradu skutočných výdavkov) stála prevádzkárňa vedeniu podniku alebo niektorej inej jeho kancelárii vo forme licenčných poplatkov, náhrad alebo iných podobných platieb za využívanie patentov alebo iných práv alebo vo forme provízie za osobitné poskytnuté služby, za správu a riadenie alebo vyjmúc prípady bankových podnikov vo forme úrokov z peňazí požičaných stálej prevádzkárni. Obdobne pri určovaní ziskov stálej prevádzkárne sa neprihliadne na sumy, ktorými stála prevádzkárňa zaťaží (inak než za skutočné výdavky) vedenie podniku alebo niektorú inú jeho kanceláriu za licenčné poplatky, náhrady alebo iné podobné platby za využívanie patentov alebo iných práv alebo za províziu za osobitné poskytnuté služby, za správu a riadenie alebo vyjmúc prípady bankových podnikov vo forme úrokov z peňazí požičaných vedeniu podniku alebo niektorej jeho inej kancelárii.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určovať zisky, ktoré sa majú pripočítavať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym časťami, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento štát určoval zisky, ktoré sa majú zdaňovať, týmto obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia musí však byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkárni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určujú každý rok rovnakým spôsobom, pokiaľ neexistujú dostatočné dôvody pre iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky plynúce z prevádzkovania lodí a lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo ústredia (t.j. skutočného vedenia) podniku.
2. Ak sídlo ústredia (t.j. skutočného vedenia) podniku námornej dopravy je na palube lode, považuje sa toto sídlo za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom je domovský prístav tejto lode, alebo ak nie je domovský prístav, v zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode rezidentom.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Združené podniky

1. Ak
 - a) podnik jedného zmluvného štátu sa podieľa priamo alebo nepriamo na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo
 - b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,a ak v ktoromkoľvek z týchto prípadov sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré dohodli alebo ktoré im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa boli dojednali medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a následkom toho zdaní zisky, ktoré by sa boli bez týchto podmienok docielili jedným z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky docieľiť nemohli.
2. Ak zisky, z ktorých bol podnik jedného zmluvného štátu zdanený v tomto zmluvnom štáte, sú tiež zahrnuté do ziskov podniku druhého zmluvného štátu a tam zdanené, a tieto zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by sa boli docielili týmto podnikom tohto druhého štátu, keby podmienky dojednané medzi podnikmi boli také, aké by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, upraví skôr spomenutý štát vhodne sumu dane uloženej z týchto ziskov v skôr spomenutom štáte. pri ustanovení takej úpravy sa vezme náležitý zreteľ na iné ustanovenia tejto Zmluvy, a ak to bude potrebné, príslušné úrady zmluvných štátov sa za tým účelom vzájomne poradia.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaní v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu takisto zdaní v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom dividend, daň takto určená nemôže presiahnuť 10 % hrubej sumy dividend.

Ustanovenie tohto odseku sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, ktoré slúžia na výplatu dividend.

3. Výraz "dividendy", použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo iných práv, s výnimkou pohľadávok, s podielom na zisku a príjmy z iných podielov na spoločnosti, ktoré sú podľa právnych predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť, ktorá dividendy vypláca, rezidentom, postavené na úroveň príjmov z akcií.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastníkom dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom

spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na túto stálu prevádzkáreň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa prípadu.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaníť dividendy vyplácané spoločnosťou, ledaže sa tieto dividendy vyplácajú osobe, ktorá je rezidentom v tomto druhom štáte, alebo že účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k stálej prevádzkárni alebo k stálej základni, ktoré sú umiestnené v tomto druhom zmluvnom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaníť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Také úroky sa však môžu zdaníť tiež v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom úrokov, daň takto ukladaná nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenie odseku 2, úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané vláde druhého zmluvného štátu, jeho správneho útvaru, miestnemu orgánu a ústrednej banke alebo akejkoľvek finančnej inštitúcii vlastnenej plne touto vládou alebo inému rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu z titulu pohľadávky nepriamo financovanej vládou tohto druhého zmluvného štátu, jeho správnym útvarom, miestnym orgánom a ústrednou bankou alebo akoukoľvek finančnou inštitúciou plne vlastnenou touto vládou, budú oslobodené od zdanenia v skôr spomenutom štáte.
4. Výraz "úroky", použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti alebo doložkou o účasti na zisku dlžníka a zvlášť príjmy z vládnych cenných papierov, dlhopisov a obligácií, včítane prémie a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorené platenie sa nebude považovať za úroky na účely tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa prípadu.
6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak ich platcom je vláda tohto zmluvného štátu, jeho správny útvar, miestny orgán alebo osoba, ktorá je rezidentom v tomto štáte. Ak však platca, či už je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň alebo stálu základňu v súvislosti s ktorou došlo k zadĺženiu, na základe ktorého sa úroky platia, a ktorá tieto úroky nesie na svoju farchu, predpokladá sa, že tieto úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň alebo stála základňa umiestnená.
7. Ak suma úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platcom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s tretími osobami sumu, ktorú by bol dohodol platca so skutočným vlastníkom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, môže sa v tomto prípade zdaníť podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňiť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa môžu však tiež zdaňiť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak je príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, nepresiahne daň takto ustanovení 10 % z hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov určia vo vzájomnej dohode spôsob uplatnenia tohto obmedzenia.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za právo na použitie patentu, ochrannej známky, vzoru alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu alebo priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti, autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických a televíznych filmov alebo rozhlasových a televíznych záznamov.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sú s nimi skutočne spojené. V tomto prípade sa môžu použiť ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa prípadu.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platcom je vláda tohto zmluvného štátu, jeho správny útvar, miestny orgán alebo osoba, ktorá je rezidentom v tomto zmluvnom štáte. Ak však platca licenčných poplatkov, či je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť, na ktorej základe sa licenčné poplatky platia, a ktorá znáša na svoju farchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
6. Ak suma licenčných poplatkov, vzhľadom na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platcom a skutočným vlastníkom, alebo ktoré jeden i druhý udržiavajú s tretími osobami, sumu, ktorú by bol dohodovil dlžník so skutočným vlastníkom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňiť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnutel'ného majetku, ktorý je súčasťou aktív stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnutel'ného majetku, ktorý patrí ku stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, včítane takých ziskov docielených zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, sa môžu zdaňiť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave a hnutel'ného majetku, ktorý slúžil prevádzke týchto lodí alebo lietadiel, sa zdania len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo ústredia (t.j. skutočného vedenia) podniku.

4. Zisky zo scudzenia podielov na majetku spoločnosti, ktorej majetok pozostáva priamo alebo nepriamo hlavne z nehnuteľného majetku umiestneného v niektorom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňiť v tomto zmluvnom štáte.
5. Zisky zo scudzenia podielov na spoločnosti iných než tých, ktoré sú uvedené v odseku 4, a predstavujúcich účasť 25 % na spoločnosti, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňiť v tomto zmluvnom štáte.
6. Zisky, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo scudzenia iného majetku, než ktorý je uvedený v odsekoch 1 až 5, a ktorých zdroj je v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňiť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo z inej nezávislej činnosti, budú zdanené len v tomto zmluvnom štáte, s výnimkou ďalej uvedených prípadov, keď sa také príjmy môžu zdaňiť aj v druhom zmluvnom štáte:
 - a) ak príjemca má pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na vykonávanie svojich činností; v takom prípade sa môže v tomto druhom zmluvnom štáte zdaňiť len taká časť príjmov, ktorú možno pripočítať tejto stálej základni; a
 - b) ak jeho pobyt v tomto druhom zmluvnom štáte trvá počas jedného alebo viacerých období spolu 183 dní v kalendárnom roku; v tomto prípade sa môže v tomto druhom zmluvnom štáte zdaňiť len tá časť príjmu, ktorá bola dosiahnutá z činností vykonávaných v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávisle vykonávané vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnych zástupcov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Zamestnanie

1. Platby, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu plateného zamestnania, sa môžu s výhradou ustanovení článkov 16, 18, 19, 20 a 21 zdaňiť len v tomto zmluvnom štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté zaň zdaňiť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu plateného zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaňiť len v skôr spomenutom štáte,
 - a) ak sa príjemca zdržiava v druhom zmluvnom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu spolu 183 dní v kalendárnom roku; a
 - b) ak sú odmeny vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom zmluvnom štáte; a
 - c) ak odmeny nejdú na farchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktoré má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave zdaňiť len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo ústredia (t.j. skutočného vedenia) podniku.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňiť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú rezidenti jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelci, ako napríklad divadelní, filmoví, rozhlasoví a televízni umelci a hudobníci alebo ako športovci, zo svojich činností vykonávaných osobne v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaníť len v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činnosti, ktoré osobne vykonáva umelec alebo športovec, neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaníť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Príjmy umelcov a športovcov, ktorí sú rezidentmi jedného zmluvného štátu, z činností vykonávaných v druhom zmluvnom štáte v rámci kultúrnej výmeny medzi vládami oboch zmluvných štátov sa, bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, vyjmú zo zdanenia v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 18

Penzie

1. Penzie a iné podobné platby vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu sa môžu s výhradou ustanovenia článku 19 ods. 2 zdaníť len v tomto zmluvnom štáte.
2. Penzie a iné podobné platby vyplácané vládou jedného zmluvného štátu, jeho správnym útvarom alebo miestnym orgánom v rámci systémov sociálneho zabezpečenia tohto zmluvného štátu budú, bez ohľadu na ustanovenie odseku 1, zdanené len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 19

Verejné funkcie

1. a) Odmeny iné ako penzie, vyplácané vládou jedného zmluvného štátu, jeho správnym útvarom alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby preukazované vláde tohto zmluvného štátu, jeho správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu za služby vládnej povahy budú zdanené len v tomto zmluvnom štáte.
b) Také odmeny však budú zdanené len v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby preukazujú v tomto druhom zmluvnom štáte a príjemca je rezidentom tohto druhého zmluvného štátu, ktorý:
 - (i) je štátnym občanom tohto druhého zmluvného štátu; alebo
 - (ii) sa nestal rezidentom v tomto druhom zmluvnom štáte len z dôvodu poskytovania týchto služieb.
2. a) Penzie vyplácané vládou niektorého zmluvného štátu, jeho správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe za služby preukázané vláde tohto zmluvného štátu, jeho správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu, budú zdanené len v tomto zmluvnom štáte.
b) Také penzie však budú zdanené len v druhom zmluvnom štáte, ak príjemca je rezidentom a štátnym občanom tohto druhého zmluvného štátu.
3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v súvislosti s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou vládou niektorého zmluvného štátu, jeho správnym útvarom alebo miestnym orgánom.

Článok 20

Učitelia a výskumní pracovníci

Odmeny, ktoré osoba, ktorá je alebo bola bezprostredne pred príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorá je v skôr spomenutom zmluvnom štáte prítomná za účelom výuky, prednášok alebo vedenia výskumu na univerzite, vysokej škole, škole alebo inej vzdelávacej inštitúcii alebo vedeckovýskumnom ústave poverenom vládou skôr

spomenutého zmluvného štátu, poberá z takejto výuky, prednášok a výskumu, budú v tomto skôr spomenutom zmluvnom štáte oslobodené od daní po dobu nepresahujúcu 5 rokov od dátumu jej prvého príchodu do skôr spomenutého zmluvného štátu.

Článok 21

Študenti, uční a stážisti

1. Študent, učeň alebo stážista, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v skôr spomenutom štáte len za účelom štúdia alebo výcviku, bude oslobodený v tomto zmluvnom štáte od dane:
 - a) z platieb na úhradu nákladov na výživu, štúdium alebo výcvik, ktoré dostal v zahraničí;
 - b) zo štipendií, z peňažných darov, príspevkov a prémie od vládnych, dobročinných, vedeckých, kultúrnych alebo vzdelávacích organizácií, ktoré dostal za účelom úhrady nákladov na výživu, štúdium alebo výcvik.
2. Študent, učeň alebo stážista uvedený v odseku 1 bude, pokiaľ sa týka odmien za zamestnanie, požívať v priebehu tohto štúdia alebo výcviku rovnaké výnimky, úľavy alebo zníženie daní ako majú rezidenti tohto zmluvného štátu, ktorý navštívil.

Článok 22

Iné príjmy

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, nech majú zdroj kdekolvek, o ktorých sa nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, budú zdanené len v tomto zmluvnom štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy než príjmy z nehnuteľného majetku podľa článku 6 ods. 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a právo alebo majetok, pre ktoré sa príjmy platia, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa prípadu.
3. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, o ktorých sa nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy a ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, sa môžu, bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, takisto zdaníť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 23

Ustanovenia o vylúčení dvojitého zdanenia

1. V Československu sa dvojité zdanenie zamedzí týmto spôsobom:
 - a) Ak osoba, ktorá je rezidentom v Československu, poberá príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovenia tejto zmluvy zdaníť v Číne, vyjme Československo s výhradou ustanovenia pododseku b) tieto príjmy zo zdanenia, môže však pri výpočte sumy dane z ostatných príjmov tejto osoby použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby takto vyňaté príjmy neboli zo zdanenia vyňaté.
 - b) Československo môže pri ukladaní daní osobám, ktoré sú rezidentmi v Československu, zahrnúť do základu daní príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov 10, 11, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy zdaníť aj v Číne, ale povolí znížiť sumu dane vypočítanej z tohto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Číne. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takú časť československej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa v súlade s ustanoveniami článkov 10, 11, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy môžu zdaníť v Číne.
 - c) Ak príjem, ktorý má zdroj v Číne, je dividenda vyplácaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v Číne, spoločnosti, ktorá je rezidentom v Československu a ktorá vlastní najmenej 10 % podielov na spoločnosti vyplácajúcej dividendy, bude sa pri zápočte brať do úvahy daň z príjmu zaplatená v Číne spoločnosťou vyplácajúcou dividendy.

2. V Číne sa dvojaké zdanenie zamedzí týmto spôsobom:
 - a) Ak osoba, ktorá je rezidentom v Číne, poberá príjmy z Československa, povolí Čína tomuto rezidentovi započítať sumu zodpovedajúcu dani zaplatenej v Československu v súlade s touto Zmluvou na jeho daňovú povinnosť. Suma, ktorá sa započíta, nemôže však presiahnuť sumu čínskej dane pripadajúcu na tento príjem, vypočítanej v súlade s daňovými zákonmi a predpismi v Číne.
 - b) Ak príjem, ktorý má zdroj v Československu, je dividenda vyplácaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v Československu, spoločnosti, ktorá je rezidentom v Číne a ktorá vlastní najmenej 10 % podielov na spoločnosti vyplácajúcej dividendy, bude sa pri zápočte brať do úvahy daň z príjmu zaplatená v Československu spoločnosťou vyplácajúcou dividendy.
3. Na účely zápočtu uvedeného v pododseku b) odseku 1 a v pododseku a) odseku 2 sa bude čínska alebo československá daň považovať za zaplatenú:
 - a) sadzbou 10 % v prípade dividend, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia odseku 2 článku 10;
 - b) sadzbou 10 % v prípade úrokov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia odseku 2 článku 11; a
 - c) sadzbou 20 % v prípade licenčných poplatkov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia odseku 2 článku 12.

Článok 24

Zákaz diskriminácie

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie než zdanenie a sním spojené povinnosti, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobení štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sa nachádzajú v rovnakej situácii. Ustanovenie tohto odseku sa použije bez ohľadu na ustanovenie článku 13 takisto na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo žiadneho zmluvného štátu.
2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie než zdanenie podnikov tohto druhého zmluvného štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť.

Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zrážky a zníženie dane z dôvodov osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.

3. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok je úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastnený alebo kontrolovaný osobou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, alebo väčším počtom takých osôb, nebudú podrobené v skôr spomenutom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie než zdanenie a sním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené ostatné podobné podniky skôr spomenutého štátu.
4. Úroky, licenčné poplatky a iné platby platené podnikom jedného zmluvného štátu budú, s výnimkou prípadov, keď sa použijú ustanovenia článku 9, odseku 7 článku 11 alebo odseku 6 článku 12, odpočítateľné na účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby sa platili rezidentovi spomenutého zmluvného štátu.
5. Výraz „zdanenie“ uvedený v tomto článku označuje dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa niektorá osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej ku zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak prípad patrí pod odsek 1 článku 24, úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom. Prípad sa musí predložiť do 3 rokov od prvého oznámenia opatrenia, ktoré vedie ku zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy.

2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad upravil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou. Dosiadnutá dohoda sa vykoná bez ohľadu na premlčanie podľa vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť po vzájomnej dohode akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti vzniknuté pri výklade alebo uplatňovaní Zmluvy. Môžu takisto konzultovať za účelom zamedzenia dvojakoého zdanenia v prípadoch neupravených v Zmluve.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vojsť do priameho styku za účelom dosiahnutia dohody podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí pre dosiahnutie dohody účelnou, môže sa taká výmena názorov uskutočniť prostredníctvom zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné pre aplikáciu ustanovení tejto Zmluvy a vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ zdanenie, ktoré upravujú, je v súlade s touto Zmluvou, najmä s cieľom predchádzať daňovému úniku. Rozsah výmeny nie je obmedzený článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostane, budú udržiavané v tajnosti a budú oznámené len osobám alebo úradom (včítane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním, vyberaním, vymáhaním alebo trestným stíhaním alebo riešením odvolania vo veci daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy. Tieto osoby alebo orgány použijú tieto informácie pri verejných súdnych pojednávaniach alebo súdnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú niektorému zmluvnému štátu povinnosť:
 - a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu;
 - b) oznámiť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
 - c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, podnikateľské, priemyselné, hospodárske alebo výrobné tajomstvo alebo obchodný postup alebo ktorých oznámenie by bolo v rozpore s všeobecným záujmom (verejným poriadkom).

Článok 27

Diplomati a konzulárni úradníci

Žiadne ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré patria diplomatom a konzulárnym úradníkmi podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Zmluvné štáty si vzájomne oznámia, že vnútroštátne postupy nevyhnutné pre nadobudnutie platnosti Zmluvy boli splnené.
2. Zmluva nadobudne platnosť dňom neskoršieho oznámenia spomenutého v odseku 1 a jej ustanovenia budú účinné:
 - a) pokiaľ ide o dane vyberané pri zdroji, na príjmy plynúce od 1. januára včítane kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť;
 - b) pokiaľ ide o iné dane z príjmu, na dane ukladané za daňový rok začínajúci sa 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť, alebo neskôr.

Článok 29**Výpoveď**

Táto Zmluva zostane v platnosti, dokiaľ ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže Zmluvu písomne vypovedať diplomatickou cestou v lehote najmenej šesť mesiacov pred koncom kalendárneho roka nasledujúceho po období 5 rokov odo dňa, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť. V takom prípade Zmluva stratí účinnosť:

- a) pokiaľ ide o dane vyberané pri zdroji, na príjmy plynúce od 1. januára včítane kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď;
- b) pokiaľ ide o iné dane z príjmu, na dane ukladané za všetky daňové roky začínajúce sa 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskôr.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.

Dané v Prahe 11. júna 1987 v dvojakom vyhotovení v českom, čínskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia majú rovnakú platnosť. V prípade akýchkoľvek rozdielností výkladu, bude rozhodujúci anglický text.

Za vládu

Československej socialistickej republiky:

Lubomír Štrougal v. r.

Za vládu

Čínskej ľudovej republiky:

Čao C'-jang v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

